GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 64.

w Sobotę dnia 9. Sierpnia Roku 1800.

z Poznania d. 4. Sierpnia.

Wśrod tkwiącey w umyflach pamiątki owey łafkawey uprzeymości, przez którą Król Jegomość podczas swey oftatniey osobiftey tu bytności wszyftkich serca ku sobie pociągnął, obchodzona była wczoray w tuteyszym mieście wesoła uroczyftość iego urodzin. Przed południem o godzinie 10. śpiewał w Tomie J. W. Bifkup de Matty uroczyftą wielką mszą wśrod odgłosu armat. W południe był wspaniały obiad, na którym znaydowało fię liczne towarzyftwo, oficyerow, urzędnikow i szlachty polfkiey. Ogrod resursowy, gdzie wspomniony obiad dawano, i gdzie wieczorem był bal, illuminowany był czterema tyfiącami lamp. Naybardziey bawiła oko brama tryumfalna architektury ftarożytney, na którey między przezroczyftemi symbolami widać było napis:

„Friderico. Wilhelmo. III. Regi. Civium Amico. Die natali laeta Poznania. posttrid. Calend. Aug. M.D.CCC."

Piękna pogoda przyłożyła fię wiele do przyozdobienia dnia pięknego wesołą uroczyftością. Lecz dzień ten był razem pociechą i dla ubogich oraz niewolnikow. Rozmaici przyiaciele ludzkości uczynili między sobą choyną fkładkę, blifko 400 takowych osob korzyftało z niey, i rozdano między nie obfite porcye rosołu, mięsa, iarzyny, pieczeni, chleba, pieniędzy i piwa, co oni wszyftko z wdzięcznością przyięli, błogosławiąc powszechnie ukochanego Króla.

z Paryża d. 23. Lipca.

Rada narodowa wydała naftępuiącą uftawę:

„Żaden obywatel wymazany z lifty emigrantow nie może rościć prawa do nadgrody za użytki brane z dobr sekweftrowanych, lub za szacunek ich. Nawet własność ich przysądzona raz okupicielowi i odebrana mu znowu z tey przyczyny, iż iey zapłacić nie mogł, będzie uważana i przedana znowu iako własność narodu."

Adiutant St. Remy, który dnia 5. m. p. z Tulonu wypłynął, zawinął do Malty na końcu miefiąca. Garnizon nie miał od 10 miefięcy żadney wiadomości z Francyi. Adiutant St. Remy zawinął do Malty na swoim ftatku wśrod kanonady okrętow nieprzyiacielfkich. W szpitalu Maltańfkim nie znayduie fię tylko 40 chorych, reszta garnizonu pofiada naylepsze zdrowie. W roku pierwszym oblężenia prawie cały garnizon cierpiał bol oczow; lecz teraz przyzwyczaił fię zupełnie do klimatu. Żołnierze maią mundury z białey materyi bawełnianey; podeszwy ich trzewikow są z fierfi robione, a zamiaft fkory wierzchniey fłuży ma-

terya bawełniana. W początku usiłowali oblężeńcy rzucać bomby do miasta, lecz zły skutek odwiodł ich od ich przedsiewzięcia. Genarał Vaubois oddalił wszystkich mieszkańcow, i zostawił tylko 3 do 4000 w mieście. Czterysta mułow składa zaprząg artyleryi; młynow iest dostatek. Żywność garnizonu starczyć będzie aż do środka zimy, nie rachuiąc małych statkow, które prawie zawsze z żywnością do Malty przybywaią. Adiutant St. Remy, który ostatnie wiadomości z Francyi przywiozł, przyięty był z wielką radością. Wielka liczba łodziow zatrudnia się ustawicznie rybołostwem, i generał Vaubois założył magazyn solonych ryb, co iest nowym źródłem żywności. Artylerya i fortyfikacye w naylepszym są stanie. Czasu oblężenia użyto do zrobienia wielkiey liczby nowych lawetow. W Malcie znayduie się więcey 1000 armat dobrze opatrzonych. Między pierwszemi oficyerami naylepsza panuie zgoda. Adiutant St. Remy powrocił na feluce. Często płynąć musiał tylko o pół mile od angielskich okrętow. Gdy się do nich zbliżył, spuszczano żagle i robiono wiosłami, aby nie bydź zpostrzeżonym.

Stosownie do ścisłego obrachunku dostało się w ręce nasze w Włoszech 1685 armat, 792,254 kul, 52,587 bombow, 5,017,178 ładunkow karabinowych, 36,707 karabinow i t. d.

Monitor zawiera w sobie artykuł, który zdaie się zmierzać do ożywienia męstwa naszey marynarki. Roztrząsa on zapytanie: na czym zasadza się przewaga floty angielskiey nad naszą? „Sami Anglicy (mowi on) wyznaią, iż francuzkie okręty maią pierwszeństwo w budowie i łatwości poruszenia; Francuzcy oficyerowie morscy posiadaią więcey systematyczney wiadomości w taktyce wodney nad Anglikow; w Anglii niemasz żadnych szkoł marynarki, a w Francyi doszły do wysokiego stopnia doskonałości; w męstwie nie ustępuią Francuzi Anglikom, w zręczności artyleryi maią przed niemi pierwszeństwo, większe zaś doświadczenie maytkow angielskich nie rachuie się w batalii, podczas którey kierowanie okrętu, kilku tylko wybranym ludziom bywa powierzone, reszta zaś idzie do bateryow. Zkąd więc pochodzi, pyta się autor, iż Francuzi mimo te korzyści w batalii morskiey z Anglikami wcale mierzyć się nie mogli? Rozumiem, iż przyczyną tego iest, że Francuzi kieruią swoią artyleryą do żaglow, a Anglicy w same ściany okrętu mierzą. Pierwsi muszą więc często na ślepo strzelać, drudzy zaś niemogąc chybić, psuią nasze armaty, gładzą maytkow, albo ich wołaią do pompow i odbieraią im wszelką odwagę przez obawę żeby nie potonęli. Naśladować przeto należy angielskiego sposobu i t. d. Monitor wzywa tu wszystkich znaiących się na marynarce, aby dali swoie zdanie na ten artykuł."

W Dreźnie mowią, iż Imperator rossyiski posyła 60,000 ludzi na granice Galicyi dla poparcia swey pretensyi, którą rości do Cesarza rzymskiego. Żąda on od niego milion 500,000 rublow w nadgrodę za koszta woienne. Dodaią, iż Imperator ma chęć opanowania Galicyi, ieżeli nie będzie prędko zaspokoiony. Także czynią tam uwagę, iż przez Drezno w miesiącu iednym prawie przeszło do 1,200 dyzerterow austryackich do Pruss.

Do Cadix zawinęło w 14 dniach więcey 60 okrętow, między któremi znayduie się 50 hiszpańskich i iedna bryganty na angielska, którą zdobył francuzki kaper pod nazwiskiem „Basman Oglu."

z Paryża d. 25. Lipca.

Między naszym rządem i dworem Berlińskiem robią się rzeczy wielkiey nader wagi. Dnia 30. Czerwca nasz poseł w Berlinie,

general Bournonville otrzymał od tamteyszych miniſtrow ważną bardzo notę, w którey dwor Pruſki, iak ſłychać, uroczyſte ofiarował pośrednictwo do pokoiu. Odpowiedź na tę notę dano tuteyszemu poſłowi Pruſkiemu, i wczoray ieszcze poſłano kuryera do Berlina z dokładnemi depeszami w tym interefie. Przyſłany tu od Cesarza rzymſkiego generał St. Julien, który podczas batalii pod Marengo osobiście walczył, ukazuie ſię często publicznie. Onegday rozdawano w przytomności konsula Buonaparte podczas parady gwardyi konsulowſkiey, która w Włoszech tak bardzo ſię wſławiła, rozmaite znaki honorowe. Tey uroczyſtości woyſkowey przypatrował ſię Hrabia St. Julien z okien pałacu Thuileryen. Wspomniony Hrabia miał iuż 3 konferencye z miniſtrem zagranicznych intereſſow. Zapewniaią, iż oświadczył, że chęć Cesarza zna bardzo dobrze, i że spodziewa ſię, pokoy podpisać, albo przynaymniey negocyacye rozpocząć. W każdym przypadku zdaie ſię, iż poselſtwo Hrabiego St. Julien nietylko do zawieszenia broni, lecz ieszcze do innych ważnych intereſſow ściąga ſię. Pierwszy konsul, dodaie redaktor, niepozwoli ſię uwodzić. Ponieważ wszyſtkie głowne punkta iuż od 2 lat są roztrząsane, przeto, pokoy muſi bydź wkrotce podpisany, ieżeli go obydwie ſtrony chcą. Jeżeliby zaś nieprzyiaciel chciał przedłużyć rzeczy, więc muſianoby rozpocząć kroki nieprzyiacielſkie w tym momencie, który wcale korzyſtnym ieſt dla naszych armiow. Hrabia St. Julien miał iuż także audyencyą u pierwszego konsula.

Rozgłoszono, mowią tuteysze dzienniki, iż negocyacye pokoiu przedłużone pewnie będą aż do zimy, tak dalece, iż pewnie znowu po Rasztadtcku poydzie. Lecz ci ludzie (odpowiadaią dzienniki,) którzy takowe rozſiewaią wieści, nieznaią wcale Buonaparta. Możemy zapewnić, iż nim zima naſtąpi, mieć będziemy pokoy albo nowe zwycięſtwa. Buonaparte, który w 12 godzin pod Marengo los Włoch udecydował, niedozwoli, aby negocyacye przewlekły ſię aż do zimy, i szły takim krokiem, iak pory roku.

Przysposobienia zbroyne trwaią ieszcze bez spoczynku. Buonaparte rozkazał, aby dopełniono wszyſtkie kompanie grenadyerow znayduiących ſię ieszcze w Francyi. Ten wybor woyſka zgromadzi ſię tu dnia 4. Sierpnia, aby ſię tam udał, gdzie okoliczności wymagać będą; rachuią go do 8000 ludzi.

Przeciwko bywszemu kommendantowi Mantui Foisssac Latour wydali konsulowie do miniſtra woiennego naſtępuiący dekret: „Konsulowie dowiaduią ſię, iż obywatel Foissac Latour powrocił tu z niewoli auſtryackiey, i że noſi mundur francuzki, którego chonoru bronić nie umiał. Donieś mu WaćPan, iż od dnia ochydnego poddania Mantui nie znayduie ſię iuż w ſłużbie Rzeczypospolitey, i zakaż mu wyraźnie noſić mundur. Jego poſtępek iako kommendanta Mantui należy bardziey do ſtolicy sędziowſkiey zdania publicznego, niż do prawnego roztrząśnienia. Zgoła, niechce rząd nic ſłyszeć o haniebnym oblężeniu, które ieszcze długo będzie ſkazą w naszey hiſtoryi woienney. Obywatel Foissac Latour niech ma swoie ukaranie w powszechney pogardzie swoiey.

Rownie surowo i czynnie idą rzeczy w marynarce. Pierwszy Konsul z przyczyny napaści niedawney Anglikow na fregaty nasze w Dunkierce pisał do miniſtra marynarki liſt treści naſtępuiącey: „Ponieważ niektóre fregaty maiące popłynąć do Vlissingen zoſtały ſię na kotwicach pod Dunkierką i nie użyto szalup kanonierſkich, oraz innych ſtatkow do zabezpieczenia ich przed nieprzy-

iacielskiemi branderami, ponieważ tey niedbałości przyczyną iest podła nienawiść między tamteyszemi rozmaitemi urzędnikami; przeto szef administracyi, kommendant twierdzy, kommendant portu, kapitan i wszyscy oficyerowie fregaty Desirée maią bydź aresztowani, do Paryża przyprowadzeni, i do sądu woiennego oddani."

Na mocy drugiego dekretu pierwszego Konsula ma bydź roztrząśniono, czemu 4 liniowe okręty w Brest rozbroiono i maytkow abszeytowano. W tym dekrecie iest wyrażono daley: Narod francuzki chce mieć potęgę morską, i chce ią mieć koniecznie! chce łożyć wszystkie na to ofiary, a zatym wszyscy niewierni i niedbali urzędnicy muszą bydź zruceni bez zwłoki z swoich urzędow; okręty muszą bydź zbroione, maytkowie muszą bydź zaciągani i ćwiczeni, kanonierowie muszą uczyć się strzelać do celu, a oficyerowie nie muszą ani w nocy, ani we dnie odstępować swoich okrętow. Jeżeli okoliczności pozwolą, pierwszy Konsul odprawi w Wrześniu rewią z flotą brestenską, życzy sobie więc, ażeby mogł same tylko pochwały i nadgrody rozdawać.

Generał Jourdan mianowany iest nadzwyczaynem postem francuzkiey Rzpltey w Piemoncie. — Arcybiskup Medyolański powrocił do Medyolanu.

Aresztowano tu kilka niespokoynych osob, i zaprowadzono do Tempel.

Generałowie austryaccy Hadyk i Lattermann ranieni w batalii pod Marengo umarli na rany. — Jeden z tuteyszych dziennikow mowi, iż minister Thugut zachorował w dniu odebrania wiadomości o batalii pod Marengo, tudziesz, że Imperator odebrawszy przez nadzwyczaynego kuryera nowinę o batalii pod Marengo kazał ią wydrukować, i ogłosić natychmiast.

z Srażburga d. 19. Lipca.

Donoszą z Dijon co następuie: „Kuryer nadzwyczayny przybył wczoray do tuteyszey głowney kwatery i przywiozł wiadomość o bliskim rozpoczęciu się nieprzyiacielskich krokow we Włoszech. Chociaż przedniа straż armii rezerwowey i inne dywizye pomaszerowały naprzod, pewną iednak iest rzeczą, iż w naszych okolicach mieć będziemy oboz, lecz ten daleko będzie licznieyszy, niż się dotąd spodziewano.

z Kolonii d. 25. Lipca.

Woyska francuzkie i batawskie nieprzestaią maszerować przez miasto tuteysze do wyższego Renu. Spodziewamy się tu ieszcze wielkiey liczby innych woysk franauzkich maiących maszerować przez nasze miasto do wyższego Renu. Generał naczelnik Augereau spodziewany tu iest także wkrotce.

z Bern d. 19. Lipca.

Armia rezerwowa maszeruie do Włoch. Generał naczelnik Brune, i szef sztabu generalnego Dumas przybyli iuż do Genewy. Zdaie się, iż Piemont przyłączony będzie do cysalpińskiey Rzpltey.

z Włoch d. 18. Lipca.

Od wiekow nie widziano w Rzymie tak wesołego wiazdu, iak wiazd ninieyszego Papieża. Familie Colonna i Doria Pamfili posłały każda Papieżowi wspaniałe karety galowe z zaprzęgiem sześciokonnym, prosząc, aby to przyiął iako dowod ich hołdu. Ten podarunek tym przyiemnieyszym był dla Papieża, ponieważ zastał obydwa papieskie pałace w Rzymie z wszystkiego ogołocone, i staynie wyproźnione.

z Rzymu d. 5. Lipca.

Pierwsze starania Oyca Ś. zmierzały do ulżenia nędzy klassy ubogiey ludu, i wydano zaraz rozkazy, aby zmnieyszono cenę chleba i przysposobiono iego obfitość. Krol Sardyński spodziewany tu iest tego wieczora

z całą swoią familią. Minister iego Challambert przybył iuż tu wczoray.

W Lorecie wydano dnia 25. Czerwca odezwę treści następuiącey:

„Oyciec Ś. odbieraiąc rząd swego państwa, postanowił przywrocić go do tego samego stanu, w iakim znaydował się przed rewolucyą. Lecz ponieważ odmiana zupełna wszystkich cząstek rządu tymczasowego byłaby rzeczą niepodobną do wykonania w momencie teraźnieyszym iuż to dla krotkości czasu, iuż to dla niedostatku albo nieprzytomności osob potrzebnych do rozmaitych urzędow, ponieważ niebezpieczną byłoby okolicznością, wstrzymać razem rozmaite zwierzchności i urzędy w wykonywaniu ich obowiązkow, i ponieważ Oyciec Ś. uważa, że przy ożywieniu dawnych ustaw, mogą się znaleść niektóre między niemi, które z przyczyny skutkow rewolucyi powszechney, która wszystko zniszczyła albo wszystko zepsuła, mogą wymagać roztrząśnienia szczegulnego i nowey kombinacyi, przeto sądzi, iż dosyć iest tymczasem uchylić obydwie Regencye tymczasowe w Ankonie i Peruzyi. Oyciec Ś. stanowi, aby państwo rządzone dotychczas przez kommissye cesarskie podzielone było tymczasowie na 6 Jurysdykcyow podległych sześciu Prałatom. Ci delegowani apostolscy rządzić będą kraiem imieniem Jego Świątobliwości i pod podległością Sekretaryatu państwa." i t. d.

z Medyolanu d. 20. Lipca.

Rzplta cysalpińska po wniyściu Francuzow, wystawiła iuż blisko 10,000 ludzi zbroynych, między którémi znayduie się wiele dezerterow z korpusu Xiążęcia Rohan. Woysko to złączone z korpusem Cysalpinow przybyłych wraz z Francuzami składa teraz armią prawie z 25,000 ludzi.

Francuzi ustanowili w Luce rząd tymczasowy. Rozumiemy, iż to małe państwo przyłączone będzie do cysalpińskiey Rzpltey. Massena nałożył na tę Rpltę milion liwrow kontrybucyi za obrażenie Rzpltey francuzkiey, iey rządu, i pierwszych Obywatelow.

Ten sam generał wydał odezwę do Piemonczykow z przyczyny niektórych poruszeń insurrekcyinych okazuiących się w niektórych prowincyach Piemontu: „Lękaycie się, (mowi do nich) abyście nie obrocili przeciw sobie armiow, które was bronić maią, i nie wyzywali do woyny mężnych, którzy niosą przyiaźń do wszystkich ludow, i których nie obrażano nigdy, ani zabiiano, bez ściągnienia na siebie zemsty okropney."

Od brzegow Renu d. 26. Lipca.

Wczoray wkroczyli Francuzi do Frankfurtu w liczbie 2500 piechoty i 400 kawaleryi. Woyska francuzkie rozkwaterowały się u mieszczan.

z Augszburga d. 25. Lipca.

Generał naczelnik Moreau przybył tu wczoray o godzinie 11 rano. Głowna kwatera armii francuzkiey przeniesiona będzie do Dillingen. Środek armii francuzkiey rozłoży się podłuż Dunaiu. Generał Lecourbe zostanie się w wyższey Szwabii z prawym skrzydłem. Generał Richepause obsadzi z swoią dywizyą Xięstwo Wurtembergskie, a lewe skrzydło obsadzi linią demarkacyiną od Menu aż do Ratyzbony. W Dillingen, Nordlingen, Donauwerth i Güntzburgu zakładaią znaczne magazyny dla armii generała Moreau.

z Ratyzbony d. 26. Lipca.

Wczoray przechodziło przez tuteysze miasto 2 kuryerow ieden pruski, drugi bawarski. Mowią, iż wiozą ważne depesze do generała Moreau; także słychać o ważnych negocyacyach interessuiących się za Elektorem bawarskim, że Ratyzbona ma bydź neutralną, i że obustronne woyska stosownie

do osobney ugody oddalą ſię 6 mil od miaſta tego.

Od brzegow Elby d. 1. Sierpnia.

Xiąże dziedziczny Neuwiedſki rotmiſtrz auſtryacki umarł na rany otrzymane podczas batalii. Xiąże August znayduiący ſię w ſłużbie pruſkiey ſtał ſię teraz po nim dziedzicznym Xiążęciem Neuwiedſkim.

W Szwabii nie pamiętaią ludzie tak obfitych żniw iak roku tego, wino, owoc zgoła wszyſtko obrodziło ſię doſtatkiem. Gdy Kapituła w Augszburgu prosiła generała Moreau z zapłakanemi oczami o umnieyszenie kontrybucyi, którą Francuzi na wszyſtkie zawoiowane kraie nałożyli, Moreau przyrzekł iey to uroczyście, i dotrzyma ſłowa, ponieważ ieſt ludzkim.

z Austryi d. 19. Lipca.

Generał Hrabia Ditrichstein przybył do Wiednia z donieſieniem o zawieszeniu broni w Niemczech, ktorey ratyfikacyą poſłano przez kuryera generałowi Kray. Głoszą powszechnie, iż pracuią około zasadow pokoiu w Carlsbad, gdzie ſię znayduie, iak wiemy, Hrabia Kobenzel i miniſter pruſki Haugwitz. Dwor roſſyiſki poſtanowił przyſłać do Wiednia poſła; na ktorego ma bydź przeznaczony Xiąże Galiczyn.

z Wiednia d. 23. Lipca.

Bywszy Miniſter armii, Hrabia Lerbach, pracuie codzień w kancelaryi narodowey od czasu swego powrotu.

Ponieważ podczas pożaru w Prezburgu 180 francuzkich niewolnikow tak nadzwyczaynie do gaszenia ognia przyłożyli ſię, iż im przypisać należy ocalenie tamteyszych wielkich koszar, przeto Cesarz nietylko im wyliczyć kazał 1000 złł. ryńſkich, lecz nadto udarował ich wolnością.

Dziſieysza gazeta nadworna chwali raport urzędowy generała Berthier o batalii pod Marengo z przyczyny roztropności i umiarkowania, z którym nadmienia, iż obydwie walczące armie dziwowały ſię wzaiemnie swemu męſtwu bohatyrſkiemu, i że batalią tę udecydowały dla Francyi tylko dwie świeże dywizye rezerwowe. Gazeta nadworna dodaie, iż po batalii pod Pawią w roku 1525. ſtoczoney w hiſtoryi włoſkiey o żadney nie czytamy batalii, którąby z batałią pod Marengo ſtoczoną porownać można.

Nie wątpiemy, iż wkrotce kongres pokoiu naſtąpi.

W Carlsbadzie odprawili niektóre konferencye Hrabia Cobenzel, poseł rossyiſki Pan Kaliczeff i ieszcze ieden Miniſter inney potencyi. Zdaie ſię, iż te osoby ieszcze dłużey zoſtaną w Carlsbadzie, co nie ieſt bez zamiaru. Wczoray miał Pan Thugut długą konferencyą z Cesarzem.

Bunt wszczęty niedawno w regimencie Dalmatow w Wenecyi miał dalsze związki w prowincyach weneckich, których teraz sądownie dochodzą.

z Londynu d. 19. Lipca.

Nasz rząd odebrał w Środę przez nadzwyczaynego kuryera propozycye pokoiu podane przez Buonaparta dworowi Wiedeńſkiemu, i odpowiedź Cesarza. Gabinet auſtryacki udzielił kopią iey naszemu Miniſtrowi Lordowi Minto. Okoliczność ta dała mu sposobność oświadczenia swey wierności nowym obowiązkom, które dopiero zaciągnął na ſiebie z naszym dworem. Zapewniaią, iż pierwszy Konsul żąda przywrocenia Rzpltey cysalpińſkiey i poſſeſſyi fortec we Włoszech zachodnich. Układ odpowiedzi dworu Wiedeńſkiego nie ieſt taki, aby miał odrzucać propozycye pokoiu, a rozkazy dane dwom Miniſtrom maiącym bardzo wielki wpływ w dyplomatyce, to ieſt, Kobenzelowi i Ditrichsteinowi daią poznać, iż Cesarz rownie ieſt gotow do nego-

cyacyow pokoiu iak do woyny. Po przybyciu kuryera Lorda Minto naſi Miniſtrowie mieli kilka konferencyow; dnia 16. wyſłali iadnego kuryera do Wiednia po południu, drugi miał wyiechać wieczorem, a trzeci miał rozkaz aby był gotowym do podroży.

z Londynu d. 19. Lipca.

Wczoray donioſł Miniſter Pitt niższey izbie przez poselſtwo krolewſkie o bliſkim odłożeniu parlamentu, i żądał aby izba niższa zaradziła potrzebom, ktoreby w ciągu tego czasu zdarzyć ſię mogły.

Miniſter oświadczył potem: „iż opuszczenie sprzymierzoney Auſtryi w czaſie iey upadku sprzeciwiałoby ſię honorowi parlamentu i narodu brytańſkiego. Obowiązkiem ieſt Anglii, wesprzeć Cesarza, i natężyć wszyſtkie ſiły, aby nadgrodzić ponieſioną przez niego klęſkę. Krol Jegomość wyznaczył iuż summę pieniężną w nadgrodę wielkiey szkody, ktorą Cesarz przez utratę magazynow w Sztokach ponioſł. — Miniſter obrachował, iż wszyſtkie summy maiące bydź zapłacone Auſtryi, Roſſyi i Bawaryi wynoszą 4 miliony 500,000 funt. sterl. wszyſtkie iego proiekta zoſtały przyięte.

Rozmaite Wiadomości.

Nie potwierdza ſię, iż woyſka batawſkie i francuzkie odebrały rozkaz, aby powrociły do Hollandyi. — Począwszy od Kufsteinu w Tyrolu, aż do Passawy pracuie codzień kilka tyſięcy chłopow i żołnierzow za rzeką Inn około ogromnych szańcow. — W Gryzonii znaydował ſię generał Lecourbe w naywiększym niebezpieczeńſtwie życia. Kula armatna uderzyła w drzewo ſtoiące przed nim w rowney linii. Jego adiutant otzymał leką ranę. — Dnia 23. p. m. powrocił Krol Szwedzki z Stralsundu do Szwecyi, dnia 28. spodziewany był w Sztokholmie. — Krol Sardyńſki przybył dnia 5. Lipca do Rzymu. — Stosownie do liſtow z Włoch, zawieszenie broni zoſtalo podobno przerwane, i nieprzyiacielſkie kroki miały ſię iuż rozpocząć w tym kraiu. (z gazety bambergſkiey.)

Citatio creditorum. Krolewſka Pruſſ-Południowych Poznańſka Regencya, czyni wiadomo niniejszym pismem, iż na żądanie Urodz. Władyſława Graffa Gurowſkiego, iako beneficyalnego sukceſſora, niegdy brata swego Urodz. Jana Nepomucena Graffa Gurowſkiego, woyſk Roſſyiſkich pułkownika o sukceſſyą tegoż pozoſtałą proceſſ likwidacyiny na dniu dziſieyszym rozpoczętym zoſtał. — Wzywa atoli wszyſtkich do ſubſtancyi wzwyż rzeczonego Urodz. Jana Nepomucena Graffa Gurowſkiego, pretensye zkądkolwiek bądź pochodzące mieć mniemaiących, ażeby w przeciągu 3 mieſięcy, a naydaley na dzień 19. Grudnia 1800 roku przed uſtanowionym do tey czynności deputatem Regencyi aſſeſſorem Hoffmanem, z rana o godzinie 10 na tuteyszey Regencyi ſtawili ſię. Pretensye swoie do sukceſſyi tey likwidowali, i takowe sprawiedliwie dowodzili, i ugruntowali, na ten koniec zaś wszyſtkie iakiekolwiek bydź w ręku maiące pisma, i dowody, przez ktoreby pretensye swoie usprawiedliwić sądzili z sobą zabrali w nienaſtąpieniu zaś zgody umieszczenia ich w przyszłym pierwszeńſtwa dekrecie oczekiwali, ci zaś, ktorzyby ſtawienia ſię na terminie omieszkali, spodziewać ſię maią, iż za utracaiących wszelkie swoie prawa pierwszeńſtwa poczytani, i z wszyſtkiemi swemi pretensyami tylko do tego, co po zaspokoieniu melduiących ſię wierzycielow z maſſy w reszcie pozoſtać ſię miało odeſłani zoſtaną. Tym zaś wierzycielom, ktorzyby dla ſłusznych przyczyn w osobiſtym ſtawieniu ſię trudność mieli, i ktorymby tutay na znaiomości zbywać miało, podaią ſię naſtępuiący juſtyc kommiſſarze, iako to: konsyliarz akcyzy Rothe, konsyliarz kryminalny Gebhard, juſtyc kommiſſarze Früzon, Müller, i Morkowſki, z ktorych sobie iednego obrać, i doſtateczną informacyą i plenipotencyą opatrzeć mogą. Podług czego niewiadomi

wierzyciele sukcessyi ś. p. Urodz. Graffa Gurowskiego miarkować się maią. W Poznaniu dnia 12. Czerwca roku 1800.

JK. Mci Regencya Połud. Pruska Poznańska.

Aukcya. Na probostwie w Iwnie poł mili od Kostrzyna maią na dniu 27. Sierpnia roku bieżącego z rana o godzinie 9. rozmaite rzeczy, iako to: sprzęty domowe, bielizna, obrazy, krzesła, stoły, owce, świnie, etc. etc. przez więcey daiącego przedane bydź, kupna żądaiący cytuią się nnieyszym pismem, końcem na tymże dniu w proboszczeskim pomieszkaniu stawienia się i otrzymania rzeczy kupioney, przy natychmiast gotowym nastąpionym zapłaceniu, w pruskiey monecie. Sąd w Iwnie dnia 2. Sierpnia 1800.

Do sprzedania. Z borow krolewskich, w departamencie niżey podpisaney krolewskiey woienno ekonomiczney Kamery nad rzekami Bugiem i Narwą leżących znaczna wielość sosnowego drzewa

z amtu borowego	Pułtuskiego	4080.	—
—	— Brockiego	6485.	—
—	— Zakroczyńskiego	5940.	—
—	— Wyszkowskiego	6924.	—

publicznie więcey daiącemu z ostrzeżeniem approbacyi JK. Mości Pruss-Nowo-Wschodnich financyi departamentu ma bydź na pniu sprzedana. Między tym drzewem są następuiące gatunki:

1) Maszty po 70 stop i więcey długości, 10 do 14 cali w końcu grube.

2) Maszty po 60 aż do 70 stop.

3) Drzewo długie 70 stop długości, 7 do 10 cali na końcu grube.

4) Takież 60 do 70 stop długie.

5) Balki kormne po 54 stop długości, 14 do 20 cali w końcu.

6) Balki po 48 stop długości.

7) Balki po 42 stop długości.

8) Balki po 36 stop długie.

9) Drzewo okrągłe po 54 stop długości, 12 do 14 cali grube.

10) Drzewo okrągłe po 48 stop długości, 12 do 14 cali grubości.

11) Drzewo okrągłe po 42 stop.

12) Drzewo okrągłe po 36 stop długości, 10 do 12 cali grube.

Mieysce i termina licitacyi są następuiące wyznaczone:

1) Dla amtu borowego Zakroczyńskiego dzień 4. Septembris o godzinie 9. z rana w domu amtowym w Zakroczynie.

2) Dla amtu borowego Pułtowskiego dzień 8. Septembris w domu amtu w Garkach pod Pułtawskim na godzinę 9. z rana.

3) Dla amtu borowego Wyszkowskiego dzień 10. Septembris w Wyszkowie.

4) Dla amtu Brockiego dzień 12. Septembris w zamku krolewskim Brockim nad Bugiem rano o godzinie 9.

Wszyscy, ktorzy to drzewo kupić ochotę maią, wzywaią się do stawienia się w mieysach i dniach wyżey wyrażonych, ktorzy po nadeszłey approbacyi departamentu Pruss-Nowo-Wschodnich financyi przybycia oczekiwać mogą. O kondycyach każdy u Oberforstmeistra v. Landwust w Płocku dowiedzieć się może. W Płocku dnia 15. Lipca roku 1800.

JK. Mci Pruss-Nowo-Wschodnich Woienno-Ekonomiczna Kamera.

Do sprzedania. Barany gatunku hiszpańskiego ma do sprzedania za słuszną cenę, właściciel owiec, Zippel w Kayu poł mili od Cylichowa, a 2 mile od Kargowy.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.